

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quòd ei tria debeamus, fidem, dilectionem, & timorem perfectum: nam haec est gloria, quam nulli alteri dabit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ni multi, nobis tamē unus est Deus, qui est pater,
 ex quo omnia, & nos per illum: & unus Dominus
 Iesus Christus, per quem omnia, & nos per illum. Eph.
 Vnus Dominus, vna fides, vnum Baptisma, vnuſ
 us & pater omnium, qui est super omnia, & in omni
 nobis. 1. Tim. 2. Vnus est Deus, vnuſ etiam concil
 ior Dei & hominum, homo Christus Iesus, & Psal.
 Quis est Deus præter Dominum? aut quis Deus pri
 or Deum nostrum? Credere igitur, esse vnum ver
 um Deum, magna est gratia, pro qua etiam Christus
 suo recessu petijt, Ioan. 17. Hæc est vita æterna, sa
 cet ut cognoscant te solum verum Deum, & quæ
 fisti &c.

¶ Illi vno & vero Deo nostro debemus tria: pri
 or perfectam fidem, vt scilicet illi ex toto corde con
 misus, nam verax est & fidelis, & seruat irrefragabi
 ter quæ promisit & dixit, impossibile enim est De
 mentiri, Hebr. 9. Deus verax est, Roma. 3. Ioan. 3. I
 us est summa veritas: nulli ergo creaturæ super
 ram sic debemus cōfidere, sicut Deo Domino nosto
 deinde debemus illi perfectam dilectionem. Deut.
 Diliges Dominū Deum tuum ex toto corde tuo, ad
 dimidio corde, sed toto: nam omne bonū venit ab
 eo, & nos tamē non meruimus, sed ipse ex pura gra
 & fauore donat. Ideò nulla creatura in toto mun
 esce debet, quā sic ex toto corde diligere debemus
 eum Deū Dominum nostrū. Tertiō, debemus illi su
 mū & perfectum timorē, vt super omnia ipsum e
 timeamus, nā ipse punit malos, Deut. 6. Dominū De
 um tuū timebis. Perfectā igitur fidem, dilectionē &
 morem, Dño debemus: Hi sunt præcipui cultus in
 ni, quos Deus exigit: in his consistit pfectio Spiritu
 inchoatur vita æterna in nobis. Sed quoniam na
 turæ hominis corrupta est vitio originis, igitur heret
 nobis dubitatio, ne perfectè Deo cōfidamus: carna
 tas, vt magis amemus carnalia, quā Deum: secun
 dum

carnalis, ut non verè Deū timeamus. Igitur infirma nostra natura nō potest satisfacere huic legi, & semp̄ accusat nos hęc lex, qđ Deo nunquā tantum confidimus, diligimus & timemus sicut deberemus. Igitur oportet addere legi Euangeliū de Christo, & de remissione peccatorū: non possunt corda humana Deo perfecte credere, diligere, & timere, nisi primum intelligent Deū placatū esse. Cūm igitur terrefacti agnitione peccatorū nostrorum audimus nobis donari remissionem peccatorū nostrorum ppter filium Dei Iesum Christum, qui pro nobis factus est victimā: Hac consolatione eriguntur mentes, & incipiunt credere & confidere Deo, quòd nobis sit ppitius: agnoscunt igitur eius misericordiā & statuunt se respici & exaudiri: ideo incipiunt cum diligere. Sunt igitur verti cultus: anteriores, timor, fides, dilectio: & hęc tria exiguntur per primū Dei præceptum. Quisquis aliquam creaturam siue in cœlo siue in terra sic timet, confidit & diligit, is ex illa faceret Deum falsum & alienum: quod esset graue peccatum, quod terribiliter Deus punit, nā dicit Esa. 42. Ego sum Dominus, hoc est nomen meum, gloriā meam alteri non dabo: hoc est, Deus pati non vult, vt aliquid aliud pro Deo habeatur, aut quòd illi diuinus honor exhibeat, nec in corde, nec in verbis, nec in operibus: Nihil ergo sic timeri, diligi aut in fiduciā ponj debet à nobis super omnia: sicut Deus solus noster. Quicunq; igitur Deum alienū quēsierit, & gloriam illam quæ soli Deo debetur, illi exhibuerit, is idolum sibi proprium facit. Ideo admonet Apost. & inquit, Nolite effici i-dolatre 1. Cor. 10. id est, in solum verum nostrum ponite fiduciam, dilectionem & timorem super omnia, vt nihil æquale illi censeatur.

Transgressores huius primi præcepti sunt multi, quanuis non velint dici de illis, qđ habeant Deos alios. Et primò sunt illi, qui sic timēt aut signa cœli,

aug